

Nr 74.

Av herrar **Laurén** och **Gustafsson** i Älvsered, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående skydd mot vissa för pensionering eller dylikt avsatta fonders användande till annat än avsett ändamål.

Det ges en mängd företag, särskilt aktiebolag, i vilka ägarna ansett lämpligt bereda underlydande personal pension på ålderdomen och för den skull gjort avsättningar till pensions- eller andra fonder, avsättningar som i vederbörliga bokslut redovisats såsom företagens skuld. Tidigare hörde man ej heller att dessa fonderingar tjänade annat än avsett syfte; men i och med att företagen under den allmänna uppgången bytte ägare och tiden gick samt depressionen inträdde, började man märka, att de nya männen betraktade dessa fonder som sin egendom och, då andra medel icke funnos disponibla, genom en nedskrivning av fonderna beredde sig möjlighet till utdelning å aktiekapitalet. Om företaget sedan kom på obestånd ingingo även fondernas tillgångar i konkursboet, d. v. s. de betraktades ej längre som bolagets skuld. De pensionärer, som tidigare tillförsäkrats ett visst årligt underhåll, hänvisades att, med stöd av möjligen utfärdat pensionsbrev eller annan utfästelse, bevaka sin förmenta fordran i konkursen, en bevakning som visade sig lönlös, där intet återstod till oprioriterade fordringsägare.

Denna möjlighet till åsidosättande av donatorernas bestämmelser bör borttagas och deras utfästelser till gamla trotjänares bästa ej kunna brytas av jobbare. Förmånstagarna böra ej mista en dem tillförsäkrad inkomst. Särskilt för dem känns detta hårt, och de ha svårt att fatta, att lagarna ej kunna skydda det, som de anse såsom sin solklara rätt. Man måste också medgiva att något härvidlag bör göras. Möjligen torde detta kunna ske genom att i aktiebolagslagen intoges en bestämmelse i avsett syfte, möjligt

är också att särskilda bestämmelser om förmånsrätt måste utfärdas. Visserligen kan det pekas på, att medlen kunna avsättas och förvaltas särskilt, men detta kan lägga hämsko på donatorernas offervillighet, då ej alltid kontanta medel stå till förfogande. Sättet för ernående av målet torde lättast av Kungl. Maj:t utredas.

Vi tillåta oss därför hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag till sådana bestämmelser, som skydda för pensionering eller dylikt ändamål avsatta men under bolags eller donators förvaltning stående fonder för att användas till annat än avsett ändamål.

Stockholm den 20 januari 1923.

Erik Laurén.

Gust. A. Gustafsson.
